Tecrübe son derece önemlidir ve bunun yerini hiç bir teori tutmaz. Tecrübe kitaplardan değil, yaşanılarak öğrenilir. Yaşayarak öğrenmenin iki yolu vardır: Birincisi: kendi deneyimlerinden öğrenmektir.

İkincisi: Başkalarının yaşadıklarından öğrenmektir.

Birincisini herkes yapar, ikincisini yapabilmek için ise biraz akıllı olmak gerekir.

İnsanın aklı, düşünme kapasitesi zaman ilerledikçe gelişebilir. Kesin bir ifade kullanmıyorum zira tersi örnekler de az değildir. On yıl cezaevinde kalmış ama bırakın kitap okumayı, sigara paketinin üzerindeki yazıyı bile okumamış ve kendisine devrimci diyen insanlar da az değil...

Çok okumuş ve çok yaşamış iseniz, bunların birikimi bir süre sonra sizde sezgisel bir güç geliştirir. Olacak bazı şeyleri sezersiniz. Bu sezgi biraz tahmindir, biraz da tecrübe birikimidir.

Tahmini herkes yapabilir. Tahmin, adı üzerinde, yanlış da olabilir. Eğer tahmininiz iyi bir birikim üzerinde yükseliyorsa, doğru olma ihtimali daha fazla demektir.

Mihrac Ural tarafından çatırtılar duyuyorum. Bazı şeyler vardır ki, hissedersiniz. Bu da onun gibi bir şeydir.

Burada karşındakini tanımak önemlidir. Mihrac Ural'ı iyi tanıyorum. Buradan hareketle, onun hareket tarzından mevcut durumun fotoğrafını çıkarmak mümkündür.

Adamın durumu kötü... Güvendiği dağlara sürekli kar yağıyor... Sesini çıkarmasa bile "sizi haklı buluyoruz" diye bizlere haber gönderenler var. Dayandığı zemin oldukça zayıflamış durumda...

Böyle bir durumdaki kişinin eski tehdit ve şantajlarına başvurarak saldırıya geçmesi neyi gösterir?

Einstein'ın bir sözü vardır: "Aynı şeyleri yaparak farklı sonuç alacağını sanmak, aptallığın başlıca göstergelerinden bir tanesidir."

Mihrac Ural da aynı durumda... Kendisine aptal demek istemiyorum. Onu aptalın birisi olarak görseydim, öyle derdim. Kurnazdır, zekidir ama akıllı değildir. Her şeyi kısa vadelidir.

Zekanın çok sayıda tanımı var, ama en bilinen tanımı, bağlantı kurabilmektir. Bilginin değişik biçimleri ve düzeyleri arasında bağlantı kurabilmek...

Bu nedenle zeka her zaman bilgiyle ilgili olmuştur. Bir insan hem az bilgiye sahip olup hem de oldukça zeki olamaz. Bilginiz az ise onlar arasında kurabileceğiniz bağlantılar da azdır.

Mihrac Ural zeki ama cahil bir adam... O kadar cahil ki, cahil olduğunu da bilmiyor. Bu da onun "köylü kurnazı" kategorisine girmesi sonucunu veriyor.

Bilgi olmadan zeka ne işe yararsa Mihrac Ural'da da işte o kadar işe yarıyor.
Yaş 50'yi geçmiş ama doğru dürüst bir eğitim görmemiş. İmkansızlıktan değil, istememiş... Suriye'de milyonlarla oynayan bir kişi istese gidip bir üniversite bitirebilirdi. İstememiş, bu nedenle de yapmamış... Hiç bir dili doğru dürüst bilmez. Yazı Türkçesi rezalet... Bir konuyu anlatmasını bile bilmiyor. Arapçası derseniz bundan daha kötü durumda...

Arapça dergilerden çevirileri karısına yaptırıp sonra da kendisi yazmış gibi pazarlıyor. 29 yıldır kaldığı Suriye'de Arapça teorik bir metinden çeviri yapmayı bile öğrenememiş.

Şimdi böyle bir tipten hangi zeka belirtisi bekleyeceksiniz?

Bu nedenle, zor durumdayken saldırıya başlamasını köylü kurnazlığı çerçevesinde değerlendirmek gerekir.

Sürekli aynı şeyleri yapıyor, çünkü başka bir şey yapabilecek çapı yok...

Bağırıp çağırıp, tehditler savurarak insanları korkutabileceğini sanıyor. Tavır alanlar aldı zaten, susanlar arasında da Mihrac Ural'ı savunan yok gibi... Bugüne kadar susanlar, bir üst aşamaya geçip konuşmaya başlamasınlar diye bütün bu tehditler...

Bu analiz sonucu diyorum ki, kulağıma çatırtılar geliyor...

Böyle bir durumdaki davranış tarzı olarak okurların dikkatini iki noktaya çekmek istiyorum:

Birincisi: Biliyorsunuz, Mihrac Ural kendini övmeden duramaz. Kendini kaf dağının ardında görür. Görür de, kendisinde çap olmadığı için, bunu başkalarını küçümsemeye çalışarak yapar.

İnsanın büyüklüğü iki türlü olabilir:

Kişi ürettikleriyle büyüktür. Ya da başkaları küçük olduğu için kendisi büyük (!) olmaktadır!

Mihrac Ural'ın hareket tarzı ikincisine uyar...

Sözüm ona bir silahlı mücadele hareketinden gelmiş. Katıldığı tek doğru dürüst silahlı eylem bulunmuyor. Yazdığı ve insanların aklında kalmış tek yazı yoktur. Bu durumda ne yapsın garibim, herkese küfredecek...

İkinci dikkat çekmek istediğim nokta, bir yıldan fazla zamandır süren bu sitenin aynı zamanda iyi bir okul olduğudur. Bu nedenle sadece okumayın, okuduklarınız üzerinde düşünün. Sadece okumak da bir çeşit tembelliktir, insan okudukları üzerinde aynı zamanda düşünmelidir.

Köylü kurnazı bir tipin hareket tarzı nasıldır? Konuyu dağıtabilmek için ortalığa ne tür yemler atar? Hangi hareket tarzına neden başvurur?

İnsan öğrenmeye basitten başlamalı ve karşımızdaki de basit bir örnektir.

Basitten öğrenirseniz, bu bilgiyi daha karmaşık durumlarda da kullanabilirsiniz.

Haklı olarak şunu sorabilirsiniz: Mihrac Ural gerçekten basit bir tip... Bu durumda bunca yıl bu kadar insanın susmasını ya da sadece homurdanmakla yetinmesini nasıl sağladı?

Soru, doğru bir sorudur ve bunun Mihrac Ural'ın becerisinin ötesinde başka nedenleri vardır. O nedenler Mihrac Ural'a bu imkanı sağlamıştır. Dikkat ederseniz, bizim yaptığımız da, öncelikle bu nedenleri ortadan kaldırmak oldu.

Kişi iki türlü saldırıya açık duruma gelir:

Ya doğrudan saldırırsınız ya da önce elindeki silahları etkisiz duruma getirirsiniz. Ondan sonra da tokatlamaya başlarsınız.

Bizim yaptığımız ikincisidir.

Bunu da gelecek yazıda açıklamaya çalışayım...